

РЕШЕНИЕ

№ 12041

гр. София, 16.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 25.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **4018** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба на Б. М. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], местност „Прибой”, улица „41-ва”, № 1, чрез адв. С. С. - Адвокатска колегия – В. срещу Решение № Ж - 250 от 27.03.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). Жалбоподателят твърди, че решението е постановено след срока за произнасяне на административния орган, че в една своя част е свръхпетитум – в частта за ДДС, а в друга – непълно, тъй като липсва произнасяне по част от неговите искания, а именно: 1. да му се предложи конкретна цена за присъединяваните три жилищни сгради в поземлен имот с идентификатор 10135.5065.52 по кадастралната карта и регистри на [населено място], местност „Патрабана”, която да е определена по правилата на чл. 33 и чл. 34 от Наредба № 1 от 24.03.2017г. и от Ваше решение № Ц-002 / 29.03.2002г.; 2. да му се възстанови 16 530 лева, представляващи неговите разходи за въведените в експлоатация негови присъединителни съоръжения за

присъединяваните три жилищни сгради в поземлен имот с идентификатор 10135.5065.52 по кадастралната карта и регистри на [населено място], местност „Патрабана“; 3. да се извърши проверка и за правилното прилагане изискването на чл. 34, ал. 4 от Наредба №1 от 2017г., във вр. с пар.1, т.5 от Допълнителни разпоредби на Наредба № 6 от 2014г. и чл. 36, ал. 3 от Закон за енергетиката за минимална схема на присъединяване, при определяне на цените за присъединяване и за възстановяване на въведените в експлоатация съоръжения, в частност за съответствието на преносните възможности на кабелната линия НН и на усукания проводник, както и на табло за 4 електромера за трите къщи. Твърди се още, че решението е постановено в нарушения на изискванията за форма, тъй като не са обсъдени всички съображения на жалбоподателя. Възражава се, че КЕВР не се е произнесъл по искането за присъждане на разноски в административното производство, което също е нарушение на изискването за форма. По тези съображения се иска съдът да постанови решение, с което да прогласи решението на КЕВР за нищожно или да го отмени като незаконосъобразно и да върне преписката на органа за ново произнасяне със задължителни указания по приложението на закона. В съдебно заседание чрез пълномощника поддържа жалбата. Претендират се разноски по делото.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране чрез юрк. Б. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована, се представлява от адв. К., която оспорва основателността на жалбата. Претендират се разноски.

Административен съд София град, III отделение, 15 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по жалба с вх. № Е-13-273-8/22.01.2024 г., подадена от г-н Б. М. В. срещу „Електроразпределение Север“ АД. Жалбата е именувана „срещу определени от „Електроразпределение Север“ АД цени за присъединяване на бъдещи обекти на битов потребител и за възстановяване на заплатени разходи за изграждане на присъединителни

съоръжения“. Жалбата е разгледана първоначално от служители на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР. Поискано е становището на енергоразпределителното дружество. С писмо вх. № Е - 13 – 273-8 от 22.01.2024г. от страна на Е. Север е представено становище по нея, което е изпратено на жалбоподателя. Жалбоподателят е коментирал отговора в нарочно писмо до КЕВР, като в частност е поискал КЕВР да уведоми Комисията за защита на потребителите и Комисията за защита на конкуренцията да изследват поведението на дружеството съобразно компетентността си, както и да се прецени дали са налице основания за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството.

Предоставената информация от страните е обобщена в нарочен доклад от 20.03.2024г. с вх. № Е-ДК-324/20.03.2024 г. до председателя на КЕВР, с който е направено предложение КЕВР да приеме доклада и да вземе решение, с което да прекрати административното производство на конкретно посочени основания. Възприемайки изцяло констатациите по доклада, с оспореното решение № Ж - 250 от 27.03.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР): 1. на основание чл. 13, ал. 8 от ЗЕ, чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 19, ал. 1 от ЗМТА прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-8/22.01.2024 г., подадена от г-н Б. М. В. срещу „Електроразпределение Север“ АД в частта относно искането за отпадане на арбитражната клауза по чл. 51 от Договор за присъединяване № ПУПРОК-ЮЗ33-ДПРОК-0179/26.01.2022 г.; 2. на основание чл. 13, ал. 8 от ЗЕ, чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 154 от ГПК прекратява административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-8/22.01.2024 г., подадена от г-н Б. М. В. срещу „Електроразпределение Север“ АД в частта относно искането да не бъде начисляван ДДС в цената за присъединяване.

Фактическите основания на взетото решение се свеждат до следното:

На 12.04.2022 г. г-н Б. В. е подал искане до „Електроразпределение Север“ АД, с приложена оферта за съгласуване на разходи по изграждане на присъединителни съоръжения по Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа, по реда на чл. 21, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) за

Договор за присъединяване № ПУПРОК-Ю333-ДПРОК-0179/26.01.2022 г.

От страна на електроразпределителното дружество е изготвен Протокол съгласие с цена по изграждане и монтиране на присъединителни съоръжения към горепосочения Договор за присъединяване, който е получен от г-н В. на 21.04.2022 г.

На 11.09.2023 г. от г-н Б. В. е подадено Искане за прехвърляне на присъединителни съоръжения, изградени от клиент съгласно чл. 21 от Наредба № 6 по горепосочения договор.

В отговор на искането е изготвено Допълнително споразумение 1 към Договора за присъединяване и Приемно-предавателен протокол. От страна на г-н В. е подписан само Приемно-предавателният протокол, като е направен отказ за подпис на изготвеното допълнително споразумение.

На 30.10.2023 г. от г-н В. е подадено Искане за предоставяне на екземпляр от Приемно-предавателен протокол, за предоставяне на документ от компетентен орган относно невключване на платен от г-н В. ДДС за изграждане на присъединителни съоръжения. В отговор на искането до г-н В. на 23.11.2023 г., „Електроразпределение Север“ АД е изпратило информация на предоставения ел. адрес за кореспонденция, както следва:

„Електроразпределение Север“ АД е дружество, регистрирано по Закона за данък добавена стойност (ЗДДС). Съгласно чл. 113, ал. 1 от ЗДДС, всяко данъчно задължено лице - доставчик, е длъжно да издаде фактура за извършената от него доставка на стока или услуга, а съгласно чл. 114 регистрираните по закона лица имат задължение и да начислят ДДС при всяка сделка. Законово основание на „Електроразпределение Север“ АД за издаване на фактура за услугата „присъединяване на обекти“, както и за включване на ДДС в нея е Законът за данък добавена стойност. Приемно-предавателният протокол се подписва след постигане на взаимно споразумение относно финансовите параметри на сделката, подробно описани в предоставеното до г-н В. доп. споразумение № А1-ПУПРОК-10333-ДПРОК-0179-АДП-0975/29.09.2023г.

„Електроразпределение Север“ АД е издало и Допълнително споразумение № 2 към Договора за присъединяване относно постигане на взаимно споразумение за стойността на направените разходи по изграждане на присъединителните съоръжения

от жалбоподателя. Към настоящия момент Допълнително споразумение № 2 не е подписано от г-н Б. В..

Във връзка с направените възражения и изразеното несъгласие с текстовете за арбитражна клауза „Електроразпределение Север“ АД е посочило, че в чл. 7, ал. 1 от Закона за международния търговски арбитраж (ЗМТА) е дефинирано арбитражното споразумение като съгласието на страните да възложат на арбитраж да реши всички или някои спорове, които могат да възникнат или са възникнали между тях относно определено договорно или извъндоговорно правоотношение. Тази клауза по никакъв начин не обременява другата страна с поемането на допълнителни задължения. Същата представлява договорка между „Електроразпределение Север“ АД и г-н Б. В., съгласно която на Арбитражен съд се предоставя разрешаването на настоящи или бъдещи частноправни имуществени спорове във връзка с конкретния Договор за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа. Следва да се има предвид, че подписвайки Договора, г-н Б. В. се е съгласил с включените в него клаузи, в това число и с разписаното в клаузата на чл. 51 от същия.

От правна страна от КЕВР е прието, че искането за отпадане на арбитражната клауза по чл. 51 от Договор за присъединяване № ПУПРОК-Ю333-ДПРОК-0179/26.01.2022 г. не е от компетентността на КЕВР, а възражението относно включването на ДДС в цената за присъединяване КЕВР – също.

Решението е съобщено на 02.04.2024г., а жалбата до съда е подадена на 10.04.2024г.

Съдът намира, че релевантните за решението на КЕВР по жалбата факти са безспорни между страните и са установени от КЕВР в пълен обем. Безспорно е, че между жалбоподателя Е. Север има сключен Договор за присъединяване на обект на клиент – три жилищни сгради, към електроразпределителната мрежа, находящи се в поземлен имот с идентификатор 10135.5065.52 в [населено място], район А., местност Патрабана. Страните по договора не могат да постигнат съгласие относно цената за присъединяване на трите жилищни сгради, стойността на разходите, които подлежат на възстановяване от страна на Е. Север за въведените в експлоатация присъединителни съоръжения, направени от жалбоподателя, както и валидността на включената в договора арбитражна клауза.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни

изводи:

Оспореното решение № Ж - 250 от 27.03.2024 г. на КЕВР е постановено от надлежен орган в рамките на предоставената му от закона компетентност. На основание чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. В частност КЕВР контролира изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп, извършва проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ; следи за спазването на правилата за работа с потребителите на енергийни услуги (чл. 76, ал. 4, т. 2, т.8 и т.12 от ЗЕ).

По същество с решението на КЕВР е прието, че оплакванията на жалбоподателя засягат гражданско-правен спор и не са в компетентността на КЕВР. Решението е издадено в предвидената от закона форма и при липса на съществени процесуални нарушения. Обсъдени са релевантните за постановяването му факти и обстоятелства, а постановяването му след предвидения в закона срок не представлява съществено процесуално нарушение, такова, което да е самостоятелно основание за неговата отмяна. От страна на КЕВР е спазена процедурата, предвидена в чл.144 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. Искането на жалбоподателя за присъждане на разноски в административното производство предвид изхода му – прекратяване на производството, не е подлежало на обсъждане. Няма основание да се приеме, че решението на КЕВР е постановено при превратно упражняване на власт.

Съдът приема, че решението е съобразено с материалния закон като краен резултат. Съгласно чл. 147, ал.1 от ЗЕ, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. В случая въведените с жалбата оплаквания по същество се свеждат не до изпълнението на задълженията на Е. СЕВЕР за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп, а до един гражданско-правен спор относно

цената за присъединяване на трите жилищни сгради, стойността на разходите, които подлежат на възстановяване от страна на Е. Север за въведените в експлоатация присъединителни съоръжения, направени от жалбоподателя, както и валидността на включената в договора помежду им арбитражна клауза, който не е в компетентността на КЕВР да разреши. По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение на КЕВР е законосъобразно и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При този изход на делото следва да се поставят на обсъждане претенцията за разноси от страна на ответника и на заинтересованата страна. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100. 00 лв. На заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД също следва да бъдат присъдени разноси на основание чл. 143, ал. 4 от АПК в размер на 1200. 00 лв. – доказаният разход по делото за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София-град, III отделение, 15 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], местност „ Прибой ”, улица „ 41-ва”, № 1, чрез адв. С. С. - Адвокатска колегия – В. срещу Решение № Ж - 250 от 27.03.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) срещу Решение № Ж - 250 от 27.03.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА Б. М. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], местност „ Прибой ”, улица „ 41-ва”, № 1, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноси по делото в размер на 100 лв. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Б. М. В., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], местност „ Прибой ”, улица „ 41-ва”, № 1, да заплати на „Електроразпределение Север“ АД разноси по делото в размер на 1200 лв. (сто лева) за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: